

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

Tit. 12. De Scrutino in Ordine faciendo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

TITULUS XII.

De Scrutinio in Ordine facien-
do.

1. 2. *Quid sit Scrutinium, & quotuplex*
 3. *Quid in hac re servetur circa minores aut ma-
 jores Ordines.*
 4. 5. 6. *Primum & secundum scrutinium:*
 7. *Qui à scrutinio excipiantur.*

Cum nullus debeat ordinari Clericus, nisi qui probatus fuerit vel examine Episcopo-
rum, vel populari testimonio, ut habetur in
can. Nullus Distinct. 24. ideo adveniente tem-
pore, ordinationi præfixo, examinari debent
ordinandi *d. can. Nullus & can. Quando d. Dist.*
34.

1. Scrutinium nihil est aliud, quam examen
per eum factum, ad quem spectat. Dicitur à
scrutando: nam is, qui examinatur ordinandos,
scrutatur sive interrogat, *e. unico h. 1.*

2. Ut verò alias Scrutinii divisiones (de qui-
bus Hostiensis in *summa h. 1. §. quot modis*) o-
mittam, quod ante ordinationem, & quidem
diligenter faciendum est, *Nihil est 44. §. Episcopi*
sup. De elect. alterum, quod fit in ipsa ordina-
tione.

3. Ad minores itaque promovendi Ordines
ex decreto Conc. Trid. Sess. 23. c. 5. *De refor-
mat.* tenentur habere & exhibere testimonium
à Parocho suo & magistro scholæ, in qua edu-
cantur & erudiuntur: ad singulos vero Ma-
jores assumendi, per mensem ante ordina-
tionem adire Episcopum debent qui ad dete-
genda, si quæ forte subsint, impedimenta oc-
cultæ & incognitæ Parocho aut aliter, cui ma-
gis expedire videbitur, committet, ut nomini-
bus ac desiderio eorum, qui volunt promo-
verè, publice in Ecclesia propositis, de ipsorum
ordinandorum natalibus, ætate, moribus
& vitæ fide dignis diligenter inquirat &
litteras testimoniales, ipsam inquisitionem
continentes, ad Episcopum quamprimum
transmittat.

4. Deinde feriâ quartâ ante ordinationem
vel quando Episcopo videbitur, una cum Ar-
chepresbyteris ad civitatem evocari debent,
ipseque Episcopus, adscitis sibi sacerdotibus,
& aliis jure prudentibus, petitis divinæ legis:
atque in Ecclesiasticis sanctionibus exercita-
tis, ordinandorum genum, personam, ætatem,
mores, doctrinam fidem diligenter exami-
nare atque investigare, *d. can. Quando, cum duo-
bus seqq. Distinct. 25. c. 4. penult. & ult. inf. De*
atato & qualitat. & ord. præficien. Conc. Trid. Sess.
23. cap. 7. De reformat. & hoc vocatur primum
scrutinium.

5. Sabbatho verò sequenti, qui probati &
idonei reperti fuerint, Episcopo ordinandi præ-
sentari debent per Archidiaconum, qui adscit
Episcopo, & ad quem de jure communi spectat
examen & præsentatio ordinandorum ad
sacros Ordines, *e. ad hæc 7. c. Vi nostrum 9. inf.*
De officio Archidiaconi: ac proinde examinatores
quos sibi adsciscere debet Episcopus decreto
Conc. Trid. d. c. 7. & quos singulis annis
in Synodo diocesana pro examine ad parochia-
les Ecclesias eligi jubet idem Conc. S. S. 24. cap.
18 accipiendi sunt cum Archidiacono,
non autem cum illius exclusione.

6. præsentando verò ordinandos dicit Ar-
chidiaconus. *Postulat sancta mater Ecclesia hos*
Discipulos vel subdiaconos fieri: & interrogatus,
an eos dignos cognoverit, respondet, se nosse
& testificari, in quantum humana fragilitas
nosse sinit *capite unico h. tit. & hoc vocatur se-
cundum scrutinium.* Eâ autem responsione non
peccat Archidiaconus, quamvis ordinandus,
revera sit indignus, modo non sciat esse indig-
num, nec per eum stet, quò minus sciat esse ta-
lem: quia non simpliciter asserit, illum esse dig-
num, sed quantum humana fragilitas nosse si-
nit: præsertim cum illum, quem indignum
esse non novit, dignum debeat aestimare. Si-
mili responsione utuntur Suffraganei, præsen-
tantes Archiepiscopo electum in Episcopum,
ut eum consecret, interrogati, num sciant illum
esse dignum: hæcque interrogatio & responsio
vocatur etiam scrutinium. Imò de eo potif-
simum hoc Tit. agitur, ut patet ex *dist. cap. u-
nic.*

7. Quod si examinatio prædicta ordinatio-
nem non præcedat, vel si inscio Episcopo suo
quis.

quis ordinetur, censetur furtivè ordinem suscipere: & qui ordinatus fuerit non examinatus jubetur deponi, *can. ult. dist. 24.*

7. Attamen ab examine illo seu scrutinio excipit Trid. præsentatos, electos seu nominatos ab Universitatibus sive collegijs Generalium Studiorum, *Sess. 23. c. 13 de refor.* Quod tamen vedetur revocare, *Sess. 24. c. 18 de refor.*

TITULUS XIII.

De ordinatis ab Episcopo, qui Episcopatu renuntiavit, & ab excommunicato.

1. Episcopus renuntians loco rectè confert ordines.
2. Renuntians loco & dignitati vò nisi minores conferre valet.
3. Pœna ordinati ab hujusmodi Episcopo.

Diximus ante, quemlibet ordinandum esse à suo Episcopo vel ab alio, de ejus mandato aut licentia. Quia verò Episcopus, qui renuntiavit Episcopatu, desinit esse proprius Episcopus, excommunicatus autem, excommunicatione durante, suspensus est ab executione ordinis Episcopalis: ideo ne quis facilè decipiat in Ordinum susceptione, merito inquirendum nunc est, quid juris sit de eo, qui ab altero eorum ordinatus est.

1. Quod ad primum attinet, dicendum est, Episcopum, si renuntiaverit loco dumtaxat, rectè confert Ordines, ab aliquo Episcopo rogatum, sive minores, sive majores, quia manet Episcopus & quoad habitum & quoad exercitium. 2. Si vero renuntiavit loco & dignitati, quia remanet tunc solum Episcopus habitu, & privatur exercitio, ut colligitur ex *c. 1. Panor. ibidem h. tit.* Minores quidem conferre potest, quia etiam non Episcopus illos conferre valet, veluti Abbas: & ideo taliter promotus ad majores Ordines ascendere non prohibetur, modo idoneus sit. At verò sacros Ordines

seu Majores Episcopus talis conferre nequit: * 3. adeo si quis ab eo sacrum Ordinem suscipiat sciens, characterem quidem accipiat, nò tamen in eo ordine ministrare possit, quia indignum se fecit Dixi, sciens, quia si ignoranter cum eodem, ut ministrare valeat, Episcopus rectè dispensat: sicut & cum eo qui ignorans ab Episcopo excommunicato Ordines accepit *c. 1. & 2. h. t. nisi ipsemet ordinaverit: nam eo casu, ne videatur dispensare super proprio defectu, tumus pontifex ad eundem est*

TITULUS XIV.

De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

§. I.

De ætate præficiendorum.

1. Ætas requisita ad obtinendum beneficium.
2. 3. Episcopatum & alias dignitates.
4. Ad parochiale beneficium.
5. Ad Canonicatus.
6. Abbatissa non nisi quadragenaria eligenda:

Inter ordinandos sive ordinatos, de quibus egimus quidam præficiendi sunt dignitatibus, veluti Episcopatibus, de quibus potissimum hoc Tit. tractat Pontifex vel certis Ecclesiis seu beneficiis, ex quibus adscripti militiæ clericali stipendia, quibus sustententur, percipere valeant cum non reneantur propriis stipendiis militare *cap. Exstirpanda § 1 de præbendis, can. Militare xxxii. q. 1.* In præficiendis verò spectanda & requisita est certa ætas, qualitas & ordo; de quibus nunc agendum est.

1. Et quidem quantum ad ætatem præficiendorum attinet, multa hic innovavit Conc. Trid. ex jure antiquo: nam eo jure ad obtinendum beneficium sufficiebat ætas septennii *cap. Nullus sup. de temporibus. ordin.* hodie requiritur ætas xv. annorum, Trid. *Sess. 2 cap. 6. de reformat.* falem inceptorum, Riccius in *Praxi decis. 392.* Alias minori facta collatio est nulla: nec potest Episcopus in hac ætate dispensare, *c. Non est compos sup. de temporib. ordinat.*

H 2

Ad